

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΤΟΥ ΤΖΩΝ ΠΗΡΣΟΝ

ΤΟ ΣΤΟΙΧΕΙΩΜΕΝΟ ΣΠΙΤΙ ΤΗΣ 74^{ΗΣ} ΛΕΩΦΟΡΟΥ

ΝΑ θράδυ θρισκόμουν στο γραφείο του φίλου μου αστυνομικού Τζάκ Χάουλαντ, όταν άφανα άνοιξε η πόρτα και μπήκε διαστικά ένας άγνωστος. Τό πρόσωπό του ήταν παραμορφωμένο από τόν τρόμο και τὰ μάτια του είχαν μιὰ έκφρασι τρέλλας.

—Μίστερ Χάουλαντ, ψιθύρισε άνασαινας-τας θαρειά, βοηθήστε με! Δέν πρέπει ν' άφήσετε αὐτή τή γυναίκα να μέ θασανίζη!.. Κοντεύω να τρελλαθῶ!..

—Ο Χάουλαντ μου έρριξε ένα έρωτηματικό θλείμμα, πράγμα που δέν έξφυγε από τήν προσοχή τού άγνώστου.

—“Οχι! Δέν είμαι τρελλός! Δέν είμαι τρελλός! Έκανε. Σας παρακαλῶ μονάχα

να μ' άκούσετε.

Καί χωρίς να περιμέν άπάντη, έπεσε σέ μιὰ πολυθρόνα κι' άρχισε να τρέμη άνν νευρόσταστο.

—Ο Χάουλαντ σηκώθηκε άμέως, τού έδωσε ένα ποτήρι νερό κι' έπειτα τού έπείθε:

—Διηγηθήτε μας τώρα τί συμβαίνει...

—Ο ξένος μᾶς κύτταξε στενωχωρημένος κι' άρχισε να διηγείται τήν ιστορία του:

—Είμαι ὁ έμπορος Λούις Μάκ “Άλλαν” και κάθομαι με τήν οικογένειά μου σ' ένα διαμερίσμα τής 74ης Λεωφόρου. Σ' αὐτό τό διαμερίσμα ζω τώρα δέκα ὀλόκληρα χρόνια μιὰ ήσυχη ζωή...

—Λοιπόν; ρωτήθηκε κι' οί δυο μέ περιέργεια.

—Μιά στιγμὴ!... “Η ὕποθεσίς μου, καθὼς θά δῆτε, έχει μεγάλο ενδιαφέρον. Σαφινικά, έδῶ και λίγους μήνες έγκατεστάθη στο διαμερίσμα που θρισκεται πάνω άπ' τό δικό μου μιὰ “Ισπανίδα, μιὰ διαβολογυναίκα! Είνε γο ρούτρια κι' έχει έρθει στη Νέα “Υόρκη μ' ένα μεγάλο σκυλί, άπό τή θορεινή ράτσα τών Σαμογετών, που ούρλιαζε σάν λασσασμένο ὄλη τή νύχτα και τή μέρα καθότανε στη σκάλα κι' έδεινε σπλιητικὰ τὰ δόντια του σ' ὅποιον τολμοῦσε να περάση από κοντά του. “Εχω παιδιά, μίστερ Χάουλαντ και καταλαθαίνετε τόν τρόμο μου. Μάταια, κι' εγὼ κι' ἡ γυναίκα μου, παρακαλέσαμε τή γειτονισιά μας να μὴν αφήνι έλεύθερο τό σκυλί της. “Εκείνη όμως θάλεγε κανείς τί διασκέδαζε με τό φόβο μας. “Εγὼ τότε, άπελπισμένος, άπεφάσισα να δώσω ένα τέλος σ' αὐτή τήν ιστορία. “Ενα βοάδυ λοιπόν, που έλειπε ἡ “Ισπανίδα, άνέθηκα ὄς τό διαμερίσμα της κι' έπέταξα ένα κοιμάτι δηλητηριασμένο κρέας στο σκύλο της. “Όταν ἡ χορευτρία γύρισε τὰ ζημερώματα στο σπίτι, τό θρηκε έξω από τήν πόρτα της ὀφθίσι. Τό τί ένινε τότε, εινε αδύνατο νά περιγραφή! “Αρκεί να σᾶς αναφέρο, ὅτι σηκώθηκα στο πόδι 5-λοι ὁ ένοικιο της πολυκατοικίας...

“Από εκείνη ὄμως τή νύχτα έγασα τή ήσυχία μου κι' εγίνα νευρασθενικός. “Η “Ισπανίδα δέν άργησε να καταλαθῆ, ὅτι ὁ μόνος που θά μπορούσε να δηλητηρησή τό σκυλί της ήμου εγὼ, ὁ ὀποιος κάθε τόσο της έκανα παράπονα. Μου κήρυξε λοιπόν έναν άγριο κι' έξονατικό πόλεμο... Τό διαμερίσμα μου έχασε τήν ατμόσφαιρα τής οικογενειακής γαλήνης του και μεταβλήθηκε σε μιὰ κατοικία φαντασμάτων! Μάλιστα, μίστερ Χάουλαντ. Φαντασμάτων! “Υστερα από τὰ μεσάνυχτα άκούγονται ούρλιασματα κι' άπνευρωμένες κραυγές ενός άνθραπου, που θέλουν να τόν πνίξουν, ὕποκωρα θήματα που άνάτουν ὄς τήν πόρτα μου και σταματοῦν άπότομα κι' ένας ανατριχιαστικός θορυβός από θαρειές άλυσσιδες που σένονται από πάτωμα άπο δυνατά κι' άόρατα γέρια. Τα παιδιά μου κι' ἡ γυναίκα μου, είκοσι μέρες τώρα, δέν μπορούν να κλείσουν μάτι άπο τό φόβο τους! “Όσο γιά μένα, έχω αφήσει τίς δουλειές μου και καταλαθαῶ, ὅτι άν διαρκέση ακόμη λίγο αὐτή ἡ κατάσταση, θά τρελλαθῶ!..

“Αὐτὰ ὄμως δέν ήσαν τίποτε μπροστά σ' εκείνο που διαδρα-

ματίστηκε άπόψε. Είχαμε πέσει από ωρίς και προσπαθούσαμε να κοιμηθούμε, ὄταν σε λίγο διακρίναμε πάνω από τό κεφάλι μας, μέσ στο σκοτάδι, ένα σκελετό, έναν άνθραπινο σκελετό, τού φωσφορίσε άπαίσια και που άνοιγόκλεινε τίς μασάλλες του μ' ένα ξερό κι' ανατριχιαστικό χτύπο! “Η γυναίκα μου έθγαλε μιὰ σπαραχτική κραυγή και λιποθύησε. “Όσο γιά μένα, πέταχτηκα από τό κρεβάτι κι' άναψα τό φῶς. Μά τότε ὄλα ξεφανοιστηκαν ὄς διά μαγεσίας και μόνο δυο-τρεις κηλίδες αίματος είχαν κοκκινίσει τὰ σκεπασμάτα μου. Τρέμοντας λοιπόν από τή φρίκη μου, νύθηκα θιαστικά κι' ήρθα να ζητήσω τή βοήθειά σας.

—Πῶς τή λένε αὐτή τήν “Ισπανίδα; τόν ρώτησε ὁ Χάουλαντ.

—Κόντσα Ροντέζ, τού άπάντησε ὁ δυστυχής Μάκ “Άλλαν.

—Από τί ὄρα περίπου άρχίζουσε να σᾶς άνησούησε τὰ φαντασμάτα;

—Μά, από τὰ μεσάνυχτα ὄς τήν ὄρα που γυρίζει στο διαμερίσμα της αὐτή ἡ διαβολική χορευτρία...

—Πολύ καλά, μίστερ Μάκ “Άλλαν... τού εἶπε ὁ Χάουλαντ. Θά προσπαθήσουμε να δώσουμε ένα τέλος σ' αὐτή τήν ιστορία. Προσέξτε μόνο να μὴν πῆτε πουθενά δις ζητήσατε τή συνδρομή της άστυνομίας. Αῤριο τό θράδυ στις δώδεκα ἡ ὄρα θά σᾶς έπισκεφθούμε... Και τώρα πρέπει να γυρίσετε στο σπίτι σας και να ήσυχαστε...

“Όταν ὁ παράδοξος εκείνος άνθραπος έφυγε τρικλιζοντας από τό αστυνομικό γραφείο, ὁ φίλος μου άνοιξε ένα συρτάρι κι' έθγαλε από μέσα ένα μεγάλο θλιθίο γεμάτο από φωτογραφίες, γύρισε μερικές σελίδες του και τέλος μούδειξε τή φωτογραφία μιᾶς γυναίκα:

—Καθὼς θάλεπει, μου εἶπε, αὐτή ἡ Κόντσα Ροντέζ εινε πολύ χαριτωμένη. Μόνο δέν ξερω τί σᾶσι μπορεί νάχη με τὰ παράδοξα μαρτύρια αὐτοῦ τού δυστυχισμένου... “Ας εἶνε! Αῤριο θά με συνοδεύσης, θέβασ, ὄς τήν 74η Λεωφόρο... Θά διασκεδάσουμε...

Τ' άλλο θράδυ, λίγο πριν από τὰ μεσάνυχτα, θρισκόμαστε στο μωτηριώδες σπίτι τού Μάκ “Άλλαν. Γλυστηρήμας άθόρρυθα στις σκάλες και φτάσαμε ὄς τό δεύτερο πάτωμα. Μές στο πυκνό σκοτάδι και τή σιωπή, άκούσαμε τότε, ὕστερα από τόν δώδεκάτο χτύπο ενός έκκρεμοῦς, τρομαχτικά ούρλιασματα κι' ένα ὕποκωφο και πένθιμο θορυβό από άλυσσιδες. “Ο αστυνομικός με τράβηξε από τό χέρι γιά να τόν ακολουθώσω κι' άνεθθήκα ὄς τό διαμερίσμα της “Ισπανίδος. Παραδόξως ὄμως από εκεί άκούγοντόουσαν πιό καθαρά ἡ φωνές και τὰ ούρλιασματα τών φαντασμάτων.

“Ο Χάουλαντ πλησίασε άποφασιστικά τήν πόρτα, χτύπησε με δύναμη και φώναξε αὐστηρά:

—“Ανοίξτε! “Εδῶ, ὁ Χάουλαντ! Μές από τό δωμάτιο άκούοτηκε τότε ένας θορυβός σάν να έκλεισε κάτι άπότομα κι' έπειτα άπλώθηκε μιὰ βαλειά σιωπή...

—“Ανοίξτε, αν δέν θέλετε να πᾶσουμε τήν πόρτα! ούρλιαξε τώρα θυμωμένος ὁ αστυνομικός.

Μά και πάλι δέν τού δόθηκε καμμιά άπάντησι. “Ο Χάουλαντ έσπρωξε τότε δυνατά τήν πόρτα που άνοιξε με πάταγο. Τρεις άνθραπινο στεκόντουσαν ακίνητοι στη μέση τού δωματίου, τρέμοντας από τό φόβο τους. Κάτω στο πάτωμα, ήταν ένα σωρό περιεργα πράγματα και κάτι νονδρές άλυσσιδες... “Ο φίλος μου, μπροστά σ' αὐτό τό θέμα, ξεσπασε σ' ένα ήχηρό γέλιο:

—Σού παρουσιάζω, μου εἶπε, τρεις από τούς πιό περιφημους άλλητες της Νέας “Υόρκης! Φαίνεται ὅτι άπεφάσισαν να έργασθου κανοντας τὰ φαντάσματα! Κρίμα μονάχα που δέν στάθησαν τυχεροί!..

“Εκείνη άκρίβως τή στιγμὴ από τό διαμερίσμα τού έμπορου άκούστηκαν δυνατές γυναικείες κραυγές που ζητούσαν βοήθημα. “Ο αστυνομικός πέρασε θιαστικά τίς χειροπέδες στους άλλητες κι' ὄρησε πρὸς τή σκάλα. Σέ λίγο θρισκόμαστε κι' οί δυο στο δωμάτιο τού Μάκ “Άλλαν. Μιά γυναίκα στεκόταν δρ-

“Αρχισε να προσπαθῆ να συνεφέρη τόν λιπόθυμο Μάκ “Άλλαν...

ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΣΤΟ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ ΚΑΙ ΣΤ' ΑΛΙΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑ ΚΕΝΤΡΑ

Η ΖΩΗ, ΟΙ ΕΡΩΤΕΣ, Η ΑΠΙΣΤΙΣ, ΟΙ ΓΑΜΟΙ ΚΑΙ ΤΑ ΔΙΑΖΥΓΙΑ ΤΩΝ ΑΣΤΕΡΩΝ

(Ειδήσεις, πληροφορίες, κωμωμείες)

Έμιλ Γιάνιγκς, ο οποίος επανήλθε πρό ολίγων ημερών στον κινηματογράφο, είχε γίνει άφαντος επί δεκαοχτώ μήνες. Έκόντευε να ξεχασθεί.

—Πού είσαστε κρυμμένοι τόσον καιρό; τόν ερώτησαν στο Βερολίνο οι δημοσιογράφοι.

—Στην Αυστρία, σ' ένα κτήμα μου, ασχολούμαι με τον όρνιθοκομία. Στο υποστατικό μου έτρεφα κόττες, αγελάδες και γουρουνιά. Η κόττες μου γεννούσαν ταχώς, από εικόνα πέντε ετών έργασια στον κινηματογράφο, θέλησα να άναπαυθώ. Άπέκρουσα όλα τα συμβόλαια που μου έπρότειναν και άποσυρθηκα στο κτήμα μου. Θα μείνω εδώ στη Γερμανία για πάντα. Δέν ξαναπαύω στην Άμερική...

Στις 15 Φεβρουαρίου, ο περίφημος πρωταγωνιστής του Γαλλικού κινηματογράφου Σάρλ Μπουαζέ παντρεύτηκε την Άγγλιδα ήθοποιό Πάτ Πάτερσον. Η νύφη είνε εικόσι δύο ετών, ώραιότατη και μόλις πρό δύο ετών έντεμπούτάρησε στον κινηματογράφο

Πρό ολίγου καιρού, η Γκρέτα Γκάρμπο θρήκε μέσα στην άλληλογραφία της κ' ένα γράμμα ενός γέρου θιβλιοπώλη στην Στοκχόλμη. Ο γέρος αυτός είχε θιβλιοπωλείο, από τό όποιο δανειζόταν τακτικά θιβλία ή Γκρέτα, όταν ήταν άπληθ έσοποιές Γκούσταφσον κ' έδούλευε σ' ένα έμπορικό κατάστημα. Κατόπιν ο θιβλιοπώλης έφτώχυνε κ' έπούλησε τό θιβλιοπωλείο.

Η Γκρέτα, εις άπάντησιν, τούστειλεν άρκετά χρήματα και άνέλαβε τή συντήρησί του.

Μιά έλλη παλιά γνωριμία της Γκρέτας Γκάρμπο, μία συμμαθήτριά της στο δημοτικό σχολείο είχε πασαοτραπήσει. Έγινε χορευτίρια πρώτα κ' ύστερα, παίρνοντας τόν κακό δρόμο, κατέληξε νά πάη ένα χρόνο φυλακή γιατί έσκότωσε τό παιδί της, καρπό εούτων άνοιμων.

Η Γκάρμπο διάβασε τή ιστορία της σέ μία Σουηδική έφημερίδα κ' έγραψε σους γνωστούς της στη

θια κ' ούρλιαξε από τή φρίκη της, ένύ επάνω στο κρεβάτι ήταν άκίνητος μ' άνοιχτά τά μάτια, ο δυστυχής έμπορος. Ο άστυνομικός πέταξε τό σακκάκι του, άνασκοιμπώθηκε κ' άρχισε νά προσπαθή νά συνεφέρη τόν λιπόθυμο Μάκ Άλλαν.

—Δέν είνε τίποτα, μη ποδόςθε! φώναξε τήν τρομοκρατημένη γυναίκα του. Είνε λιπόθυμος!...

Έκεινή όμως ξεακολύθηκε νά ούρλιαζή σάν τρελλή με τά μάτια καρφωμένα στο πάτωμα. Πόσο είχε θίχο! Έκει, στή μέση της κάμαρας ήταν ένας άνθρωπίνος σκελετός!...

—Α, οι κακούργοι! Έκανε ο φίλος μου, τρίζοντας τά δόντια του από τή λύσσα. Έχουν τρυπήσει τό ταβάνι και κατέβησαν από εκεί αυτό τό σκελετό για νά τρομοκρατήσουν τόν Μάκ Άλλαν και τή γυναίκα του. Τήν ώρα λοιπόν που χτυπήσαμε στήν πόρτα του θαματίου της Ροντζέ, οι άλλητες, τρομοκρατημένοι, τόν άφησαν νά πέση κάτω στο πάτωμα. Τό άποτέλεσμα; Η λιποθυμία του Μάκ Άλλαν κ' ο άπερίγρηπτος τρόμος της γυναίκας του.

Αυτή ή κεραυνοβόλος επέμβασις του Τζάκ Χάουλαντ, ενός από τούς περιφημότερους ντέτεκτιβ της Νέας Υόρκης, διαφώτισε τό μυστήριο του στοιχειωμένου σπιτιού της 74ης Λεωφόρου.

Η έκδικητική χορευτίρια Κόνιτσα Ροντζέ και τά τρία φαντάσματα της, άδηγήθηκαν τήν ίδια νύχτα στή φυλακή και πρόκειται τώρα νά πληρώσουν πολύ άκριβια αυτή ή μακάβρια φάρασα τους που λίγο έλειπε να κάνει τόν δούτοχο έμπορο Μάκ Άλλαν και τή γυναίκα του νά τρελλαθούν από τή φρίκη τους.

Η Μπεπέ Ντάνιελς

Στοκχόλμη νά περιμαζέψωμν τήν άτυχη κοπέλλα. Πράγματι, μόλις θήηκεν από τή φυλακή, ή νέα αυτή προσελήθη οικονομος σ' ένα φιλανθρωπικό ίδρυμα. Όταν έρώτησε κ' έμαθε ότι τή σωτηρία της τήν οφείλει σέ μία παλιά της συμμαθήτριά άπέρησε πολύ, γιατί πού νά φαντασθή, ότι ή ένδοξότερη θεντέττα του κινηματογράφου, ή Γκρέτα Γκάρμπο είνε ή Γκρέτα Γκούσταφσον, με τήν όποία άλλοτε καθόταν στο ίδιο θρανίο!...

Ένας άλλος όμως παλιός γνωριμος της Γκρέτας Γκάρμπο, κάποιος Νορμάν, θρήκε για καλά τό μετάρ του.

Ο Νορμάν αυτός έδούλευε στο ίδιο έμπορικό κατάστημα της Στοκχόλμης πρό ετών, όταν ή δεσποινίς Γκρέτα Γκούσταφσον έκανε τήν πωλήτριά και τό μανκενέ. Όταν ή Γκρέτα δοάσθηκε, ο παλιός συνάδελφος της έπήγε στο Χόλλυουοντ και τήν είδεν. Άλλά ένας Άμερικανός ρεπόρτερ που έμαθε τό πράγμα, έπήγε στην έφημερίδα του και... κατασκοπέυσε μία συνέντευξι με... τόν άνθρωπο που άτόκτόνησαν έφτά φορές ως τώρα για τήν Γκρέτα Γκάρμπο, που τήν αγαπάει τρελλά δέκα χρόνια.

Τήν άλλη μέρα έδημοσίευσαν τήν ψεύτικη συνέντευξι όλες ή Άμερικανικές έφημερίδες, απ' αυτές δε τήν πήρε και μία Σουηδική έφημερίδα. Η γυναίκα του Νορμάν, διαβάζοντας τά έρωτικά κατορθώματα του άνδρος της, ένυιεν έξω σφενόν και σαστάσθεσε τί μετράδες θρήκε ο δυστυχισμένος.

Αυτήν τήν έβδομάδα στο Χόλλυουοντ άρχισε τό γύρισμα της ταινίας «Τό Καρναβάλι του Έρωτος» με τόν Γιούσταφ Φράιλιχ.

Η Εισθητή Άλίκη Φίλιπ θα πρωταγωνιστήση στο γύρισμα της ταινίας «Η φρούλάιν Ντόκτορ». Θα ύποδυθί τό πρόσωπο της μυτηριώδους και τσομερας δεσποινίδος Ντόκτορ, ή όποία διεδραμάτισε σπουδαίοτατό ρόλο ως πράκτορ της Γερμανικής κατασκοπείας κατά τόν παγκόσμιο πόλεμο.

Οι όπεοστέο των έπικαίρων γεγονότων έδειξαν άξιοθαύμαστον ήρωισμό στις αίματρες σκηνές του Παρισίου. Με κίνδυνο της ζωής τους παρηκολούθησαν κ' κινηματογράφησαν όλες τις συμπλοκές των διαδηλώσεων με τόν στρατό.

Ο Σάρλ Λάστον, ο περίφημος Άγγλος ήθοποιός που ύπεδύθη τόν ρόλο του Έρρίκου δου, έκαμε μιάν εύγενική χειρονομία συναδελφικής άλληλεγγύης.

Έμαθεν, ότι ο Γαλλικός Θίασος τών Δεκαπέντε θρίσκειται τώρα σέ πολύ στενόχωρη οικονομική θέσι και δέν μπορούσε νά δώση τις παραστάσεις που άνέλαβε στο Λουβίνο. Ο Λάστον προσεφέρθη νά καλύψη έξ ίδιων του τά έξοδα του θιασου.

Τό τελευταίο νεό του Χόλλυουοντ είνε, ότι τό διαζύγιο της Λούπε Βελές και του Τζόνου Βασιμουλερ, του ήθοποιού που έδημιούργησε τόν τύπο του Ταρζάν, άποσοθήθηκε.

Υστερ' από τεσσάρων μηνών πανδρεία άποφάσισαν νά χωρίσουν. Έχώρισαν πράγματι για τέσσερες... ώρες. Καί κατόπιν έσκέφθησαν ότι προτιμώτερο ήταν νά μείνουν παντρεμένοι.

Κ' έτσι, ή «Γυναίκα-Φλόγα» έμεινε πάλι με τόν «Άνθρωπο-Πίθο».

Η «Γυναίκα με τά λευκόχρσα μαλλιά», ή θορυβώδης Τζόαν Χάρλοου, σ' ένα άρθρο της που δημοσιεύθηκε σ' ένα Γαλλικό κινηματογραφικό περιοδικό, περιγραφε τούς δεκατρείς έραστας που ελεχεν ως τώρα.

Έπειδή δε ο αριθμός 13 είνε γρουσοζύκος, ή Τζόαν παντρεύθηκε και τό Νο 14. Τουλάχιστο θα σωθί από... δεκατρεσάρη ή θα τραθήξη για... τριαντάένα;...

ΤΖΩΝ ΠΗΡΣΟΝ